

רדי מייד ופחים קטנים

1. אורות הקודש / חלק א / עמוד קע / שטף היצירה הנשמטית - ד

הכשרון היותר נכבד הוא החידור אל עומק עצמיותנו... בכל רגע, דקה מן הדקה, הננו יוצרים, מדעתנו ושלא מדעתנו. המון יצירות לאין תכלית, שאם רק נתלמד להרגישן, להביאן אל התחום של הכרתנו המובלטת, להתרגל להכניסן בתוך מסגרת של ביטויים נאותים להן אז יגלה הודן והדרן, ופעלן יראה על פני החיים כולם.

2. אורות הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד שו / תפארת צדיקים מפלאים - מד

הצדיקים המופלאים שאין עולם הזה תופס אצלם מקום מצד גבוליו שפלותו וצמצומו, דוקא הם מוקירים את העולם ומכבדים אותו, מפני שהם רואים בו עולם עליון, זיו טהור ממקור החיים, ויפיו וטובו מתעלה בעילויים גדולים, והרגשת הנועם והיופי שבו מתגדלת אצלם בגודל של קדושה ועדינות עליונה, עד שהנם תמיד חיים חיים מלאים, שיש בהם כל שיקוי הלשד של כל ההנאות האסתתיות, המענגות את החיים במעלה עליונה מאד.

וחושיהם הרוחניים אפילו ביחס להתוכן האסתתי הרגיל, בהכרת היופי שבמראות, שבשירה, שבסדר, שבמדינה ובמוסר, ושכל ערך, מתכפלים בכפלים אדירים, עד שהם הם הנם מקורות היופי והסידור בחיים.

3. אורות / זרעונים / א. צמאון לאל חי

צריך להראות את הדרך איך נכנסים אל הטרקלין – דרך השער. השער הוא האלהות המתגלה בעולם, בעולם בכל יפיו וחדרו, בכל רוח ונשמה, בכל חי ורמש, בכל צמח ופרח, בכל גוי וממלכה, ביס וגליו, בשפירי שחק ובהדרת המאורות, בכשרונות כל שיח, ברעיונות כל סופר, בדמיונות כל משורר ובהגיונות כל חושב, בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור. האלהות העליונה, שאנו משתוקקים להגיע אליה, להבלע בקרבה, להאסף אל אורה, ואין אנו יכולים לבוא למדה זו של מלוי תשוקתנו, יורדת היא בעצמה בשבילנו אל העולם ובתוכו, ואנו מוצאים אותה ומתענגים באהבתה, מוצאים מרגוע ושלוש במנוחתה. ולפרקים תפקדנו בברק עליון מזיו של מעלה, מאור עליון שמעל כל רעיון ומחשבה. השמים נפתחים ואנו רואים מראות אלהים, –

4. עין איה / ברכות ב / פרק תשיעי-הרואה / ל. ברכות נה/א

ארי"י אמר רב, יודע הי' בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ...

הכשרון האמיתי של המצייר האמן כשהוא ברום מעלת כשרונו, ובפרט מי שהגיע למדה זו שכשרונו נקדש ברוח אלהים, הוא להיות מכיר בעמקי טבעי המציאות בין מצד הגשמי שלהם בין מצד הרוחני שבהם.

5. מדרש תנחומא תזריע פרק ב

(ב) ואין צייר כאלהינו... בוא וראה הטווס הזה שס"ו מיני צבעונים יש בו ומהיכן הוא נוצר מתוך טיפה של לובן נוצר.

5א. שפת אמת ספר דברים - פרשת תצא - שנת [תרנ"ח]

אין צייר כאלקינו צר צורה תוך צורה כי ציור הגוף מעין ציור הנשמה... דכ' נעשה אדם בצלמנו כדמותינו החילוק בין צלם לדמות כי צלם הוא ציור הפנימי הקבוע ודמות הוא ציור הנראה וכמו כן באדם מלבד שנעשה בצלם אלקים.

6. אורות עמ' פה

כשם שנשמת האדם היא יותר עליונה ויותר פנימית מהמלאכים, ודוקא מפני גדולתה ירדה עד לתחתית המדרגה, ומשם תעלה ברכוש גדול ועצום ותכשיר את העולם כולו עמה לעליה עליונה מקורית, כן הקודש שבחול, שירד עד לידי החולין הגמורים, הוא יותר נשגב וקדוש מהקודש שבקודש, אלא שהוא מסתתר הרבה. ואין קץ ותכלית לתיקוני העולם שיבאו מכל הטוב הבא לעולם בדרך חול...

6א. אורות הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד קג / הבסיס הארצי לנאצלות - עא

הארציות וכל ההשגות שמבוססות על החושים, וכל הרצונות שיש להם אחיזה ויחס עמהם, הם נותנים את החומר, שממנו יוצא אחר כך אל הפועל אותו העז הרוחני, שאנו מתחברים עמו במערכות העליונות בהשגות ורצונות הנאצלות, שמזדרחות בקרבנו.

7. עלת ראה עמוד כב

האמנות היא מיוסדת בחכמה: "לחשוב מחשבות לעשות בזהב בכסף" וגו'. אלא שהיא צריכה להשלמתה ג"כ הרגל מעשי, ולא די בציור השכלי של הבנת האומנות להוציא אל הפועל המתגשם את הציור האומנותי. אמנם אפשר להיות אדם שלם כ"כ בשלמות ציורו, וכליו המעשיים יהיו כ"כ מוכשרים להיות מושפעים מצוירי שכלו, עד שיהיה במדרגת "חזא אומנותא וגמיר", שבציוריו השכליים מיד יושלם ג"כ בכל העניינים המעשיים המתילדים מהם... ע"י הראיה לבדה, כדרך המופלא שבמצויינים בכשרון האומנותי, וכבצלאל שע"י רוח האלקים שמלאהו כבר הי' בידו להוציא אל הפועל את כל האומניות המעשיות, ולא הי' צריך לאמצעיים הנסיוניים.

8. שמונה קבצים ח פא.

ההבדל בין דברי קדושה לדברים בטלים, הוא רק יחושי, לפי השקפתנו המוגבלת. אפשר לה להשקפה שתתעלה עד כדי הכרה וציור פנימי של מקומן של כל הדברים. אל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך דבר שאין לו מקום...

אבל גם הרצון הוא רק סעיף קטן מעץ החיים כולו, והעתיד הולך לקראת התהוות החיים בשלימותם, בהתעלות כל החול אל הקודש, כל הבטל – אל הנשגב והמרומם מאז. עכשיו תורה נתתי לכם, לעתיד לבוא חיים אני נותן לכם.

9. זכריה יד

(כ) ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש לדי' והיה הסיירות בבית ד' כמזרקים לפני המזבח :
(כא) והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדש לדי' צבאות וצבאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם

אחרי החגים

חשבונות

בתבת הדואר

תיק מלה